

Drachmann, at naar han mener, at den engelske Regering er gaaet i den overordentlige Kommissions Fodspor med Hensyn til Ordningen af sine Forhold, er det dog maaske at tillægge den overordentlige Kommission en Betydning ud over Landets Grænser, som jeg tror, den end ikke i sine vildeste Drømme selv har tillagt sig. Jeg tror, at Forholdet er det omvendte: at Den overordentlige Kommission har studeret Forholdene i Verden, har set, hvorledes den engelske Regering anlagde sin Politik, og følger den, søger at tage sine Forholdsregler under Hensyn dertil. Netop derfor var det ogsaa, at man under Krigen bestræbte sig for, at Landbruget dog fik en anstændig Pris for sine Eksportvarer, efterhaanden som England ved sin Politik gik ud paa at sætte Priserne paa Kul saa højt.

Jeg har saa en Bemærkning at gøre til den højtærede Finansminister om hans Opførelse. Desværre savner vi stadig det nødvendige Hjælpemiddel til Behandlingen af de finansielle Spørgsmaal, som knytter sig til Tillægsbevillingsloven; men vi har jo de Tal, som er nævnte af Finansministeren. Jeg er dog nødsaget til kun at beskæftige mig med de Tal, han nævnte vedrørende selve den nuværende Finanslovs og Tillægsbevillingslovs Underskud; alle de Tal derimod, den højtærede Finansminister angav vedrørende Kassebeholdningens Tilstand, kunde man vel høre, men det var selvfølgelig ikke muligt at gøre dem til Genstand for noget nærmere Studium, før man har dem trykt i Rigsdagstidenden, og da jeg begyndte at tale, var den ikke kommet endnu, jeg har forgæves bestræbt mig for at faa fat i Fortrykket.

Jeg maa altsaa holde mig til den højtærede Finansministers Bemærkning om Underskuddet. Den højtærede Finansminister opfører, som ærede Medlemmer vil vide, Underskuddet paa følgende Maade: han tager Indtægterne paa §§ 1—7, lægger dertil Indtægterne paa § 26, stiller overfor dem Udgifterne paa §§ 8—25 og Udgifterne paa § 26; dog holder han borte fra denne Sammenligning de Indtægter paa § 26, som stammer fra Statslaans Optagelse, derimod holder han inde blandt Udgifterne paa § 26 de Udgifter, som hører til Kpitaalafdrag paa Statsgælden. Ved denne Fremgangsmaade kommer Finansministeren til det Resultat, at der paa indeværende Aars Statsregnskab vil blive et Underskud paa 17 Mill. Kr.

Det har nu interesseret mig at se, hvorledes den højtærede Finansministers

Statsstyrelse i 4 Aar, hvor han har været Finansminister, eller hvor der er aflagt et Statsregnskab vedrørende hans Statsstyrelse, vilde have stillet sig, hvis man havde regnet paa den Maade, som den højtærede Statsminister nu gør. For Finansaaret 1908—09 foreligger der et af Finansminister Neergaard aflagt Statsregnskab, som beregnet paa denne Maade vilde give et Underskud paa 15½ Mill. Kr.; for 1910—11 et Statsregnskab, som beregnet paa denne Maade, viser et Underskud paa 49,12 Mill. Kr., for 1911—12 et Statsregnskab, som paa denne Maade viser et Underskud af 72 Mill. Kr., og for 1912—13 et af Finansminister Brandes aflagt Statsregnskab — men det vedrører Finansminister Neergaards Administration —, som paa denne Maade vilde vise et Underskud paa 63,8 Mill. Kr.

Jeg har ment at kunne maale Statsregnskaberne med den samme Alen, som den nuværende Finansminister har maalt dette Statsregnskab med; men jeg maa tilføje, at det er selvfølgelig en fuldkommen forkert Alen, man maa i alt Fald først, naar man fradrager Indtægt af Statslaan paa Indtægtssiden, nødvendigvis fradrage ligefrem Tilbagebetaling af Gæld paa Udgiftssiden. Hvis man foretager denne Beregning for de fire Statsregnskaber, som Finansminister Neergaard har aflagt, eller som vedrører ham, og for det Regnskab, som han nu kommer til at aflægge vedrørende Finansministers Brandes' Administration, vil man faa følgende Tal: i 1908—09, Neergaard, 15 Mill. Kr.s Underskud; 1910—11, Neergaard, Underskud paa 33,4 Mill. Kr.; 1911—12, Neergaard, 19 Mill. Kr.s Underskud; 1912—13, Neergaard, et Overskud paa 7,3 Mill. Kr.; 1919—20, Brandes, Underskud paa 12 Mill. Kr. Saadan ser Forholdet ud, hvis man foretager denne lille Revision, som er absolut nødvendig.

Men hvad er det for en Fremgangsmaade af en Finansminister med en saa høj Indsigt i Forholdene, som den højtærede Finansminister har og med Rette nyder Anseelse for, at fremsætte overfor Befolkningen saadanne Tal som dem, han fremsatte her i Gaar? Jeg skal slet ikke her komme ind paa den Difference, der kan være mellem os, som stammer fra tidligere Diskussioner om, hvad der virkelig skulde være optaget paa Finanslov eller strøget paa Finanslov, og ej heller paa, hvilken Berettigelse Finansminister Brandes har haft til at bebude noget andet end det, som nu Finansminister